

ved Dyrskuet dækkes af Staten. De store Foreninger har i Virkeligheden faaet en i høj Grad begunstiget Stilling fremfor de smaa Foreninger. De Foreninger, der holder Dyrskue i Nærheden af Aalborg, Aarhus, Randers, Horsens og Odense, vil have en ganske anden Udsigt til at faa Balance ved deres Dyrskuer uden at tilskyde noget selv end Foreninger i jydskede Hedeegne, hvor der ikke er nogen stor By. Disse Foreninger maa i Virkeligheden regne med et meget betydeligt Underskud, som Foreningen, der maa-ske daarlige har Raad til det, selv maa dække. Naar der skal spares, og det er Landbrugsministeren, som er Apostelen, Rege-ringens Vimpel og Ballast med Hensyn til Sparsommelighed, den, som giver Anvisning paa, hvordan man skal spare, vilde det være en smuk Opgave for ham i Stedet for at lægge 1 Mill. Kr. til Landbrugets Bevillinger, hvor han altsaa selv har Indflydelse og Magt, og i Stedet for at tage fra Skovarbejderne, hvad det er muligt at hole fra dem, at gaa foran og sige: Jeg er den, der raaber højest om Besparelser og ude i Landet fortæller, hvordan der kan spares; nu skal der ogsaa spares paa Bevillingerne, der falder ind under Landbruget. Paa Bevillingerne til Fiskeriet er det lykkedes at spare; disse Bevillinger er gaaet ned, men Landbrugets Bevillinger er steget med 925 000 Kr. Teori og Praksis skulde gerne følges lidt ad. Jeg henstiller derfor til Landbrugsministeren, om han ikke med sit store Kendskab til og vældige Indsigt i Landbrugets Forhold skulde kunne finde Punkter, hvor der kunde spares.

Det nytter ikke at henvise til, at Stig-ningen er sket i Henhold til en vedtagen Lov. En saadan Lov kan ændres; vi reviderer jo den ene Lov efter den anden. Hvis Landbrugsministeren mener, at der kan indføres Besparelser der, skulde han komme med Forslag derom. Lige saavel som Socialdemokratiet stadig har ydet Tilslutning til, at Bevillingerne under Landbrugsministeriet efterhaanden er steget, naar der var Krav om det, kan han paaregne vor Støtte til Forslag om Besparelser paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at overveje dette og anmoder om at faa de Oplysninger, jeg har bedt om med Hensyn til Dyrskueene.

Jacob Christensen: Som allerede be-mærket af det ærede Medlem Hr. L. Ras-mussen vil jeg gerne fremsætte et Par Be-mærkninger om det Samraad, der er afholdt med Landbrugsministeren vedrørende Løn-

forholdene ved Statsskovene. Jeg har tid-ligere i denne Samling berørt Spørgsmaalet; og det er flere Gange omtalt, hvorledes Landbrugsministeren har foretaget saa be-tydelige Lønreduktioner, at Daglønnen, som i Sommer var 11 Kr. 08 Ø., nu kun er 7 Kr. 44 Ø., altsaa en Reduktion af Dag-lønnen paa 3 Kr. 64 Ø.. Dette er sket i Modstrid med Organisationerne, medens de forskellige Lønreduktioner, som er fore-taget i private Virksomheder, som Regel er foretaget efter Forhandling og Overens-komst med Organisationerne. Ministeren har tidligere her i Tinget erklæret, han mente det var forsvarligt, at disse Lønreduktioner var foretaget, fordi de Skovarbejdere, som er beskæftiget i private Skove, igennem deres Organisationer er gaaet med til en Dagløn som den, der nu udbetales i Stats-skovene. Altsaa, naar det har kunnet lykkes Godsejerne, der som Stand betragtet vel nok er de værste Modstandere af Arbejdernes Lønkrav — der findes selvfølgelig hæderlige Undtagelser ogsaa blandt Godsejerne, men som *Stand* betragtet er der ikke Tvivl om, at Godsejerne er dem, som stærkest mod-sætter sig, at Arbejderne faar en rimelig Løn —, saa mener den højtærede Land-brugsminister, at det er forsvarligt, at Staten overfor sine Skovarbejdere prak-tiserer et lignende Løntrykkeri. Med andre Ord, Ministeren har i denne Sag stillet sig ved Siden af Godsejerne mod Arbejderne. Jeg tror ikke, det vil lykkes mig ved mine Udtalelser at ændre den højtærede Land-brugsministers Syn i saa Henseende. Jeg nærer ingen Tvivl om, at han ogsaa fortsat vil have denne Interesse sammen med Gods-ejerne mod Arbejderne, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved dette Spørgs-maal, men vilde gerne undersøge, om det, som den højtærede Landbrugsminister lige saavel som de private Arbejdsgivere har stillet op som noget, der skulde blive Re-sultatet af, at Lønningerne gik ned, nu ogsaa er indtruffet.

I Anmærkningerne til Finansloven fin-des der flere Bemærkninger, der gaar ud paa, at man har udskudt saa meget Arbejde som muligt af Hensyn til de høje Arbejds-lønninger. Det er anført for de egentlige Skov-distrikter, altsaa det egentlige Skovarbejde. Der staar blandt andet, at man har søgt at indskrænke Udgifterne ved kun at bud-gettere „de mest nødvendige Arbejder“, og Udgiften er derfor kun steget med 2 000 Kr. trods de høje Arbejdspriser. Ogsaa med Hensyn til Bygningsudgifterne hedder det, at der af Hensyn til de høje Arbejds-lønninger kun er budgetteret „de mest nød-